

Sygn. akt IV KK 637/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej

w sprawie **S. N.**

oskarżonego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 20 października 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 7 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w K. i przekazuje
sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania**

UZASADNIENIE

S. N. został oskarżony o to, że w dniu 14.09.2018 r., w K., wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci marihuany o wadze 2,76 g netto, tj. o

przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 7 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...), warunkowo umorzył postępowanie o ww. przestępstwo na okres roku próby, oddając oskarżonego na ten czas pod dozór kuratora. Ponadto orzekł względem S. N. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1000 zł, a także przepadek dowodów rzeczowych, zarządzając ich zniszczenie.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez którąkolwiek ze stron i uprawomocnił się w dniu 15 lutego 2019 r.

Pismem z dnia 4 listopada 2019 r. kasację od tego wyroku na niekorzyść oskarżonego, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego – art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego przeciwko S. N., pomimo braku określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne, w sytuacji gdy oskarżony ten był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 25 lipca 2018 r., sygn. akt IX K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie V Ka (...), za umyślne występki z art. 178a § 1 k.k. oraz z art. 177 § 2 k.k. w zb. z art. 177 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w K. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego, wniesiona przed upływem roku od uprawomocnienia się zaskarżonego orzeczenia (art. 524 § 3 k.p.k.), jest zasadna w stopniu oczywistym, co uprawniało do jej rozpoznania na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Zasadnie Prokurator Generalny wskazał na rażącą obrazę art. 66 § 1 k.k., zgodnie z którym sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W realiach procesowych rozpoznawanej sprawy oczywiste jest to, że warunek braku uprzedniej karalności za przestępstwo umyślne nie został – w odniesieniu do oskarżonego – spełniony. Wyrokiem z dnia 25 lipca 2018 r. Sąd Rejonowy w L. uznał bowiem S. N. za winnego m.in. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., które stanowi występki umyślne. Wyrok ten został zaskarżony apelacjami prokuratora i oskarżycieli posiłkowych, które doprowadziły do zmiany wyroku Sądu pierwszej instancji, dokonanej wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 7 grudnia 2018 r., sygn. akt V Ka (...). W dniu 7 grudnia 2018 r. uprawomocnił się zatem wyrok skazujący S. N. za przestępstwo umyślne, co stanowiło przeszkodę do wydania wyroku warunkowo umarzającego postępowanie w niemniejszej sprawie, co nastąpiło 2 miesiące później – 7 lutego 2019 r.

Należy zaznaczyć, że warunek uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne ma charakter obiektywny oraz bezwzględny i nie zależy od stanu wiedzy sądu rozpoznającego sprawę (*zob. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 kwietnia 2009 r., IV KK 408/08; z dnia 1 lutego 2011 r., IV KK 406/10; z dnia 1 czerwca 2016 r., V KK 61/16; z dnia 27 czerwca 2018 r., III KK 432/17*). Sąd, wydając wyrok powinien dołożyć należytej staranności, aby poczynić prawidłowe ustalenia w zakresie uprzedniej karalności oskarżonego (*zob. wymieniony wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2016 r., V KK 61/16*). W orzecnictwie podkreśla się również, że zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 66 § 1 k.k. wchodzi w rachubę, gdy sprawca jest niekarany za przestępstwo umyślne w dacie orzekania o warunkowym umorzeniu postępowania, a nie w dacie popełnienia zarzuconego mu przestępstwa (*zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 października 2010 r., II KK 141/10, OSNKW 2010, z. 11, poz. 102*).

Wobec powyższego należy uznać, że stwierdzone w niniejszej sprawie naruszenie prawa jest rażące i miało istotny wpływ na treść wyroku, albowiem jego skutkiem było niedopuszczalne warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec S. N.. W tym stanie rzeczy należało uchylić zaskarżony kasacją wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K., który ponownie rozpoznając sprawę wyda orzeczenie odpowiadające prawu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.